

בית המשפט העליון**דנג"ץ 1561/20****לפני: כבוד הנשיאה א' חיות****המבקשים: 1. חמדאן ו-16 אח' 2. המוקד להגנת הפרט****נגד****המשיבים: 1. המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית 2. שר הביטחון**

בקשה לקיום דיון נוסף על פסק דינו של בית משפט זה בבג"ץ 754/20 שניתן ביום 20.2.2020 על ידי כבוד המשנה לנשיאה ח' מלצר, השופטת ד' ברק-ארז והשופטת י' וילנר; בקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין מיום 1.3.2020

בשם המבקשים: עו"ד לאה צמל**החלטה**

1. בפניי בקשה לדיון נוסף בפסק דינו של בית המשפט העליון (המשנה לנשיאה ח' מלצר, השופטת ד' ברק-ארז, השופטת י' וילנר) בבג"ץ 754/20 חנאתשה נ' המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית (20.2.2020), בו נדחתה עתירתם של המבקשים על אופן הוצאתו לפועל של צו להחרמה ולהריסה של דירה בבית משותף מכוח תקנה 119 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945 (להלן: תקנה 119).

2. המבקשים הם שכניו של וליד מוחמד חמדאן חנאתשה (להלן: חנאתשה), אשר, ביחד עם אחרים, היה מעורב בביצוע הפיגוע שבו נרצחה הנערה רנה שנרב ז"ל, ונפצעו באורח קשה אביה ואחיה – הרב איתן ודביר שנרב. ביום 9.1.2020 הודיע המפקד הצבאי באזור יהודה ושומרון על כוונתו להרוס ולהחרים את הדירה בה התגורר חנאתשה, דירה המצויה בקומה השנייה בבית מגורים בן מספר קומות ברמאללה (להלן: הדירה והבניין, בהתאמה). בעקבות זאת הוגשו שלוש עתירות, אחת מהן על-ידי דיירי הבניין שבו התגורר חנאתשה, במסגרתה נטען כי הריסת הדירה עלולה לפגוע קשות ברכושם בעוד שאין להם כל קשר לחנאתשה או לפיגוע. ביום 20.2.2020 נדחתה העתירה.

3. בפסק הדין מושא הבקשה לדיון נוסף קבע בית המשפט כי אין מקום להתערב בהחלטה להרוס את הדירה, שכן בהלכה הפסוקה נקבע זה מכבר כי אין באי מעורבותם של בני משפחה או דיירים נוספים בבניין כדי למנוע את מימושם של צווי הריסה מכוח תקנה 119. בית המשפט התייחס לטענותיהם של דיירי הבניין בדבר הנזקים שהריסת הדירה עלולה להסב להם, ואולם על סמך חוות דעת מומחים שהוגשו בהליך, קבע בית המשפט כי הפגיעה היא מידתית וסבירה. זאת, שכן, חדר המדרגות לא יפגע כתוצאה מההריסה; ההריסה לא

תפגע בעמודים נושאים או בתשתיות הבניין; ובעלי הדירה יאטמו את החלל לשם מניעת נזקי רטיבות. אומנם, צוין כי חלק משפך ההריסה ייפול על השבילים בקרבת הבניין, אך מדובר בנזק מינורי בלבד. בית המשפט הוסיף וציין כי לא שוכנע שיש כנמצא אמצעים אחרים שפגיעתם פחותה ואשר יהיה בהם כדי להגשים את התכלית ההרתעתית של צווי ההחרמה וההריסה.

4. בבקשה לדיון נוסף טוענים המבקשים כי בפסק הדין נקבעה הלכה הנוגעת לשאלה כיצד יש להוציא לפועל צו להחרמה ולהריסה של דירה אחת בבניין דירות. לגישת המבקשים, רצונם לשמור על בטיחות הבניין, האסתטיקה שלו ועל ערכו הוא ברור. לפיכך, הוצעו חלופות נוספות, שלגביהן ציין המהנדס מטעם המשיבים כי מדובר באפשרויות הנדסיות קיימות, אך הוא דחה אותן בשל הקלות היחסית שבה ניתן לשקם את הדירה לאחר השימוש בהן. המשיבים סבורים כי עצם האפשרות לשקם את הדירה עולה בקנה אחד עם תקנה 119 וכי קיים מנעד של אפשרויות נוספות שלא קיבלו התייחסות בפסק הדין, למשל להחתים את בעלי הדירה על התחייבות שלא לעשות בדירה שימוש עד קבלת מחילה. בנסיבות אלו סבורים המבקשים כי מתקיימים התנאים לקיים דיון נוסף בפסק הדין מושא הבקשה.

דין הבקשה לדיון נוסף להידחות.

כידוע, תנאי לקיומו של דיון נוסף בפסק דין הוא שנפסקה בו הלכה אשר "עומדת בסתירה להלכה קודמת של בית המשפט העליון, או שמפאת חשיבותה, קשירותה או חידושה" מצדיקה דיון נוסף (ראו: סעיף 30(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984). לא זה המקרה בענייננו. בית המשפט אישר פה אחד את ביצוע ההריסה וזאת בהתאם להלכה שקיבלה ביטוי במספר רב של פסקי דין שניתנו בבית משפט זה בנוגע לתקנה 119 (ראו, למשל: בג"ץ 4597/14 עואודה נ' המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית (1.7.2014) (להלן: עניין עואודה); בג"ץ 5290/14 קואסמה נ' המפקד הצבאי לאיזור הגדה המערבית (11.8.2014) (להלן: עניין קואסמה). אומנם, כפי שצינתי בעבר (ראו: בג"ץ 8091/14 המוקד להגנת הפרט נ' שר הביטחון, פסקה 1 לחוות דעתי (31.12.2014)), השלכות השימוש בתקנה 119 הן קשות ומטרידות, אולם עובדה זו לבדה אין בה כדי להצדיק קיום דיון נוסף (ראו גם דנג"ץ 9324/17 אלרוב נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית (29.11.2017)).

כפי שצוין בעבר, בבואנו לפרש את הסמכות הנתונה לרשות מכוח תקנה 119 יש לשאוב השראה פרשנית מחוק היסוד ולהעמיד לנגד עינינו את תנאי פסקת ההגבלה (דנג"ץ 2161/96 שריף נ' אלוף פיקוד העורף, פ"ד נ(4) 485, 488 (1996); עניין עואודה, פסקאות 16-18; עניין קואסמה, פסקה 22). ובענייננו, אכן בחן בית המשפט אפשרויות חלופיות שיהיה בהן כדי למתן את הפגיעה בדיירי הבניין אך מצא, כעניין שבעובדה ובהתבסס על חוות הדעת שהוגשו לעיונו, כי במקרה זה לא ניתן להשיג את התכלית ההרתעתית באמצעים אחרים שפגיעתם פחותה.

הבקשה לדיון נוסף נדחית אפוא, ועמה נדחית גם הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, ה' באדר התש"ף (1.3.2020).

ה נ ש י א ה

מרכז מידע, טל' 077-2703333 *3852 ; אתר אינטרנט, <http://supreme.court.gov.il> 20015610_V01.docx אש